

Förbindelsepunktens läge

Två fastighetsägare fick sin förbindelsepunkt placerad utanför fastighetsgränsen. Den aktuella fastigheten var en skafftomt. Skaftet bestod av en 2,5 m bred privat utfartsväg om 30-35 m som tillhörde fastigheten. Kommunen ägde marken som omgav fastighetens utfartsväg. VA-huvudmannen anvisade förbindelsepunkt vid utfartsvägens mynning i vägen där de allmänna ledningarna var dragna.

Fastighetsägarna ansåg att läget för förbindelsepunkten var olämpligt och ville ha den på annan plats vid fastighetens tomtgräns. Dessa menade att läget innebar stora olägenheter för deras fastighet, bl a att deras enskilda VA-ledning måste läggas i utfartsvägen, vilket dels var olämpligt tekniskt sett, dels medförde höga grävningsekostnader. Dessutom kunde inte vattnet avledas med självfall. Fastighetsägarna ansåg också att det inte är rimligt att dessa ska behöva ha kostnader för grävning utanför den egna fastigheten för att nå förbindelsepunkten.

Förbindelsepunkten ska enligt VA-lagen förläggas i fastighetens omedelbara närhet, om inte särskilda skäl föranleder annat. Det är alltså huvudmannen ensam som bestämmer var förbindelsepunkten ska ligga.

VA-nämnden bedömde att de av fastighetsägarna angivna omständigheterna inte kunde medföra att huvudmannen kunde anses ha upprättat förbindelsepunkten i strid med VA-lagens bestämmelser. Förbindelsepunkten placerades vid skaftet som ingår i fastigheten och var därmed belägen i fastighetens omedelbara närhet. Därför lämnades fastighetsägarnas talan utan bifall.

BVa 74, Va 19/03

Rita Lord